

det til enhver Tid i Ruten gaaende Skib, eller om den skal være knyttet til et bestemt Skib. Da de Hensyn, som for Bevillingsmyndigheden maa være det afgørende, ikke saa meget er Skibets Individualitet som Rutens Beliggenhed og den Befolkning, som Ruten betjener, har man ment ved den nævnte Tilføjelse at burde undgaa en Domstolsfortolkning, der mulig ogsaa for Skibes Vedkommende vilde føle sig bundet ved Bestemmelsen om, at Bevillingen skal være knyttet til »et bestemt Lokale«.

§ 6.

Sidste Stykke er ofte forstaaet alt for bogstaveligt med Hensyn til det forlangte Skilts Ordlyd; derfor den foreslaaede Ændring.

§ 7.

Her foreslaas væsentlige Ændringer og Tilføjelser:

Paragraffens Ord, at der kræves Tilladelse til at holde Bestyrer, kunde forstaaes derhen, at saafremt en Beværter har faaet Tilladelse til at holde Bestyrer, maa han have frit Valg blandt dem, der ikke udtrykkelig er udelukkede. Det bør formentlig udtrykkelig betones, at Tilladelsen ikke blot gælder dette *at holde Bestyrer*, men ogsaa gælder selve *Valget af Bestyrer*, altsaa en bestemt navngiven Bestyrer. Lovens »særlige Tilfælde«, hvor Bestyretilladelse kan gives, er derhos nøjere præciseret.

Og Tilladelsen bør ikke gives for saadanne Folks Vedkommende, der ikke har de almindelige betryggende personlige Betingelser for at kunne faa Bevilling (§ 4 Nr. 3—6).

Det synes naturligt, at Tilladelsen til at drive Beværtning ved Bestyrer gives af den Myndighed, som har haft Lejlighed til at følge Beværtingens Drift og til at kende de personlige Kræfter, der staar til Raadighed for Beværterdrift. Næst Politiet er dette formentlig mest Tilfældet med den Myndighed, der har *meddelt* Adkomsten. Mere fjærnt staaende synes den Myndighed, som har foretaget den kontormæssige Udfærdigelse af Bevillingen, Amtmanden og Magistraten — se §§ 15 og 16 —, saaledes som Loven nu foreskriver.

Kontraktsforholdet mellem Beværteren og hans Personale er egnet til at skabe besværlige Retssager, og det gælder om ikke at give Lovbestemmelser, der alt for let lader sig omgaa.

a) Næringsloven lægger stærk Vægt paa, hvorledes Kontraktsforholdet er mellem Nærings Indehaver og Bestyreren, om den sidste driver Næringen for egen Regning — altsaa nærmest som Forpagter — eller for Indehaverens Regning som Forvalter eller egentlig Bestyrer. Den, der driver Næring for egen Regning, skal nemlig have Næringsadkomst; den egentlige Bestyrer behøver det ikke.

Skønt denne Sondring beror paa Indholdet af et privat, indre Kontraktsforhold mellem Indehaveren og Bestyreren, voldte Sondringen ikke noget Besvær, fordi der ingen Interesse var ved at skjule det sande Kontraktsforhold. Det var let at faa Næringsadkomst, og det ringe Næringsgebyr, det drejede sig om, afgav ikke tilstrækkelig Grund til at maskere sig som Bestyrer, naar man i Virkeligheden drev Forretningen for egen Regning.

For Beværternæringen blev Stillingen imidlertid en anden fra det Øjeblik, Adgangen til Borgerskab spærredes. Da blev det af Interesse og en udbredt Trafik for den, der uden at kunne faa Næringsadkomst vilde drive Beværtning for egen Regning, at maskere sig som »Bestyrer« for en, der sad inde med Borgerskab.

Da dette var en ulovlig Trafik, der modvirkede Ønsket om at faa indskrænket Beværtertallet, og da de paagældende »Bestyrere« desuden ofte var lidet værdige til at drive Beværtning, søgte det offentlige gennem Retssager og Vidneafhøringer at faa det sande Kontraktsforhold afsløret og den saakaldte Bestyrer mulkeret for ulovlig Beværterdrift og saaledes fjernet fra Beværtingen. Der var nemlig ingen anden Vej at gaa. Det at være Bestyrer krævede ingen Tilladelse og ingen personlige Betingelser. En hvilken som helst straffet eller uværdig Person kunde være Bestyrer i egentlig Forstand; og for at faa det sande Forhold afsløret — nemlig at Personen i Virkeligheden *ikke* var Bestyrer, men drev Forretningen for egen Regning —, havde Politiet en Kamp at bestaa imod Proforkontrakter og falske Vidneforklaringer, en Kamp, som altfor ofte viste sig forgæves og kun spildt Arbejde.

Beværterloven har imidlertid indført, at Beværteren skal have Tilladelse til at lade Beværtning drive ved Bestyrer, og da Forholdet saaledes nu er gjort afhængigt